

naar man tager Hensyn til, at Soldaten skal for 22 Skilling holde sig med Badst, Klæder, Kost og Rekvister til at pudse sit Løi, saa er der ved lagt saa stort Beslag paa hans egen økonomiske Dydighed, at man, hvis man yderligere vil indstrenke vort Forslag, da ikke vil bidrage til at forbedre hans Stilling i nogen væsentlig Grad. Jeg skal derfor indrømme, at hvis jeg havde staaet frit i denne Sag, vilde jeg have fulgt det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds; men, naar jeg ikke har gjort det, saa er Grunden dertil den, at jeg overhovedet har troet, at vi maatte begrænse os til, hvad man under disse Forhold kunde have Haab om at føre igjennem, og saaledes som jeg mener, at Enhver vil kunne tage det, der for Alvor vil hjælpe Soldaterne og de mindre Embedsmænd under de nuværende Forhold; thi dette Forslag er jo aldeles ikke noget Ideal af en Lønningsforbedringslov. Jeg skal meget villig indrømme, at der maaste var Grund til at gaa noget højere, at 1,200 Rd. er noget for lavt; skjøndt jeg dog ikke vil sige, at der var Grund til at gaa meget højere. Jeg skal ogsaa indrømme, at jeg maaste kunde have været villig til at gaa noget højere med Hensyn til Procenten. Jeg mener ogsaa, at dette Forslag saavel som Regjeringens Forslag ikke berører alle de Forhold som nødvendigtvis, naar man vilde være konsekvent, maatte komme ind under et saadant Forslag, f. Ex. Pensionerne. Den Betragtning, at Pensionisten har afsluttet sit Regnskab med Staten, holder efter min Formening ikke Stik; det forekommer mig klart, at den, der har faaet Pension, har faaet den fordi Staten har paataget sig at forsørge ham med visse Verdier, ikke med visse Løstørrelser, og da nu Priserne ere saa væsentlig stegne, saa forekommer det mig, at Billighed taler ligesaa meget for, at Staten forbedrer Pensionisternes materielle Stilling som for, at den forbedrer Embedsmændenes, og det har navnlig Betydning for flere Pensionister, som ere affledigede inden de sidste Lønningslove; idet deres Pensioner ere endnu ringere end deres, som ere affledigede efter den Tid, ligesom jeg i det Hele tror, at det maa indrømmes, at Pensionisternes Stilling er overordenlig vanskelig og trykkende i økonomisk Henseende. Naar jeg imidlertid ikke har taget dem med, er det af den samme Grund, som har gjort, at jeg ikke har kunnet slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, og at jeg i det Hele har fundet mig i at gaa med til et Forslag, med Hensyn til hvilket der vistnok kan klages over, at det ikke fuldt tilfredsstillende fordringer, som med Tøi kunde stilles fra forskjellige Sider. Det er nemlig den, at det for vort Vedkommende er Alvor med at ville hjælpe disse ringere stillede Embeds- og Beskillingsemænd, og at det er klart, i det Mindste er det klart for mig — og jeg tror, at dersom der skulde komme Forsøg frem fra anden Side paa at gjøre noget An-

det gjældende, vil det vise sig —, at det Højeste, der kan naas nu, er det, vi have foreslaaet haade for Embedsmændene og for Soldaterne. Valget staaer altsaa saaledes, om man vil tage det, her foreslaas, og saa slaa af paa de Fordringer, man ellers fra sit individuelle Standpunkt kunde have Lykt til, at gjøre gjældende, eller om man vil foretrekke at gjøre det gjældende, som man selv anser for det in abstracto Bedste, og saa opnaa som Resultat, at de Vedkommende Ingenting faae. For mig personlig staaer det klart, at det er den første Vej, man maa gaa, nemlig den at hjælpe Embedsmændene Noget og saa slaa Noget af paa, hvad man ellers kunde have Lykt til at forlange. Det vilde derfor have glædet mig, om det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds slet ikke havde stillet sit Forslag, men da han nu har stillet det, kan jeg kun sige, at jeg ikke ser mig i Stand til at følge ham.

Finantsministeren: Skjøndt jeg veed, at der undertiden ligger en underlig mystisk Kraft i fremmede Ord, saa tilstaaer jeg dog, at jeg har svært ved at forstå den politiske Nødvendighed, som forbyder det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) at behandle det af Regjeringen forelagte Lovforslag, men ikke var til Hinder for, at han kunde fremkomme med et andet Forslag om Lønningsstillæg. Det skal jeg imidlertid ikke indlade mig nærmere paa. Lige saa lidt indser jeg, hvorledes Noget kan godkjendes den Maade, hvorpaa det ærede Medlem søgte at forsvare den Grænse, der er opstillet i nærværende Forslag, men det skal jeg efter Omstændighederne heller ikke indlade mig videre paa. Det imod gjorde han en Mobbemærkning mod, hvad jeg havde ytret, som jeg finder mig foranlediget til at optage, idet det dog turde være ikke uden Betydning, at dette Spørgsmaal staaer noget klarere. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds vilde nemlig hevde, at da der her var Spørgsmaal om Lønningsstillæg for eet Aar, saa var det naturligt, at et saadant Tillæggsforslag fremkom paa Finantsloven. Her er det, jeg havde sagt, at jeg ansaa denne Form vel ikke for umulig, saaledes som Forslaget nu er affattet, men dog for uheldig. Det er noget ganske Giendommeligt, at et Forslag paa Finantsloven maa fremtræde med en saadan Række af Tillæggsbestemmelser, uden hvilke det nemlig ikke kan anvendes. Det viser just, at Forslaget har en Løvs Karakter og altsaa ikke i og for sig hører hjemme paa Finantsloven, medens derimod det finantielle Resultat af en sliq Lov naturligvis hører hjemme paa Finants- eller Tillæggsbevillingsloven. Nærmere Bestemmelser af et saadant Omfang, som her ere ganske nødvendige, finde i Reglen ikke deres Plads paa Finantsloven, de maa være givne enten i tidligere administrative Regler eller i særegne Lovbestemmelser, den rent finantielle Side derimod,